

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Novæ Observationes Et Additiones Ad A. R. P. D. Bartholomæi Gavanti Congreg. Cleric. Regul. S. Pauli ac Sac. Rit. Congregat. Consultoris Commentaria In Rubricas Missalis Et Breviarii Romani

Adjectis Summorum Pontificum & Sac. Rit. Congreg. Decretis usque ad
præsens emanatis

Complectens omnia Gavanti Commentaria in Rubricas Breviarii - Cum
Indicibus Decretorum, Rerum atque Verborum notabilium

Merati, Gaetano Maria

Augustæ Vindellicorum, 1740

VD18 10783695-002

De occurrentia Officii, seu de translatione Festorum. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39775

runt Duplicita, vel omnia Semiduplicita fiat de digniori, seu sollempniori; & quæ minoris sollempnitatis sunt, transferantur.

- 7 Si plura Festa novem Lectionum transferenda sint, prius transferatur Duplex, quam Semiduplex; & inter plura Duplicita, quod est magis sollempne, semper prius transferatur, & prius celebretur: alioquin si sunt equalia, unum ante aliud transferatur eo ordine, quo erant celebranda in propriis diebus.
- 8 Festum Simplex nunquam transfertur: sed si de eo fieri non potest Officium, fiat commemoratio, ut dictum est in Rubrica de Commemorationibus: si autem venerit in illis diebus, in quibus de Simplici nulla fit commemoratio, eo anno non fit de eo amplius.
- 9 Si aliquod Festum novem Lectionum, in quo annotatum est fieri commemorationem alicujus Sancti, transferatur propter advenientem Dominicam, vel aliud Festum majus, non tamen transfertur cum illo commemoratio illius Sancti in eo assignata: sed dicta commemoratio fit die suo in Dominica, vel alio Festo, in quo fieri possit, cum nona Lectione ejusdem, si propriam de vita Sancti habuerit: Festum verò novem Lectionum transfertur sine ulla amplius commemoratione Festi Simplicis prædicti. Quod etiam servatur in commemorationibus occurrentibus in Vigiliis, cum de Vigilia veniente in Dominica fit in Sabbato præcedenti; tunc enim commemoratio Festi Simplicis non fit in Officio Vigilia, sed in Dominica.

Novæ Observationes, & Additiones ad Gavanti

Cap. X. De Occurrentia Officii Divini, seu de Translatione Festorum.

I. Gavant. pag. 28. col. 1. Tit. Sect. De Occurrentia &c.) Ex conflictu duorum Officiorum una simul, eademque die occurrentium id efficitur, ut si neutrum cum sola Commemoratione peragi queat, necesse sit alterum dimitti, donec die, qua primum libera, resumatur, quod cum sit, translatio proprie dicitur, de qua luculenter satis egit Micr. cap. 42. & nos hic fusè pertractare debemus. Rursus Translatio, ut optimè advertit Guyetus lib. 4. cap. 7. quest. 1. non est idem ac mutatio, de qua idem doctissimus Auctor agit lib. 2. cap. 6. quest. 1. & seqq. nam licet utraque sit amotio Festi à suo die proprio, differunt tamen in eo, quòd mutatio est veluti transmigratio, & perpetua alterius sedis occupatio; translatio vero instar est peregrinationis, qua se aliò quis sic confert, ut tamen ad sedem propriam illico sit rediturus;

Gavant. Rubr. Brev.

utriusque causa est Officium aliquod diem Festo destinatum occupans; at hujus ex accidenti, atque pro hac, aut alia simili vice dumtaxat, ut fit in occurrentiis Dominica Septuagesimæ, Feriæ IV. Cinerum, Ascensionis Domini, & aliis Festorum Mobilium; illius constanter, ac perpetuò propter occursum videlicet Festorum Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Assumptionis B. M. Omnium Sanctorum, & similium, quæ eodem stato semper Calendarii die recurrunt. Porro occupantis Officii ratio, qua alteri præfertur, vel est ipsius dignitas, vel necessitas, vel dignitas simul & necessitas. Dignitas quidem, ut in Festis Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Assumptionis B. M. Omnium Sanctorum, quæ cùm duplicia sint primæ Classis, & quidem Christi Domini, & Beatissimæ Virginis, omnibus aliis dignitate antecellunt; necessitas verò, ut in

K

Do-

Dominicis, Adventus, Septuagesimæ, Quadragesimæ, Feriæ IV. Cinerum &c. quæ cum non nisi ritu semiduplici, ac simplici celebrentur, ideo tamen Festis duplicibus longè dignioribus in occurrentia præstant, quia nec omitti penitus, nec ullo alio die fieri possunt. Dignitas denique simul, & necessitas in Dominicis Paschæ, Pentecostes, & Trinitatis, quæ simul & Dominicæ sunt & Festa item omnium Sollemnissima.

Ex his colligitur, Officii de tempore ut sic, nullam dari propriè translationem. Quamvis enim aliqua pars Officii Dominicalis, aut Ferialis, putà Lectiones primi Nocturni, Responsoria, Historiæ expositio, item Homiliæ, & Evangelii Dominicæ alia die interdum resumantur, nunquam tamen totum Officium talis Dominicæ, aut talis Feriæ alio die fit, quàm tali Dominicæ, aut tali Feriæ. Non sic Festa Sanctorum; hæc enim idonea sunt æquè uno die fieri, atque alio, unde si suo proprio die impediuntur, facile resumuntur in alio; hincque est, quod translatio propriè Festorum dicatur.

Cùm autem Festa, quò digniora sunt, & superioris gradus, eò firmiter diem suum retineant, & ab eo difficilius removeantur, idcirco ut eorum Translationes certius à Nobis investigentur, operæ pretium est, rem juxta varios singulorum gradus definire, qui quatuor numerantur, ut alibi etiam innuimus, videlicet Duplicium primæ Classis, Duplicium secundæ Classis, Duplicium per Annum, sive Majorum, sive Minorum, & Semiduplicium; de Simplicibus, sicut etiam de Vigiliis, & Octavis mentionem hinc non facimus, quia regulariter non dantur de his translationes. Hæc ex Guyeto placuit transcribere, quia perutilia sunt ad sternendam viam quæstionibus omnibus ad præsentem translationis materiam spectantibus.

II. Gavant. pag. 28. col. 1. num. 1. -- *Duplex Festum potest occurrere &c.* Quamvis indistincte loquatur Gavantus hoc loco de Fe-

sto Duplici quocumque occurrente in Dominicis Adventus &c. tamen ex iis, quæ posterius tradit, & ex Rubrica superiori colligitur, quòd dies excludentes Festum quodcumque etiam primæ Classis in iis occurrent, & quòd proinde deberet transferri seu respective mutari, sunt Dominica prima Adventus, Vigilia Nativitatis Domini, & à fortiori ipsiusmet Festum, Circumcisio Domini, Epiphania, & ejus dies Octava, Feriæ IV. Cinerum, Dominica prima Quadragesimæ, Dominica Passionis, Dominica Palmarum, ac deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, Ascensio Domini, à Vigilia Pentecostes usque ad Dominicam Trinitatis inclusive, Festum Sanctissimi Corporis Christi, Assumptio B. M. V. Nativitatis S. Johannis Baptiste, Festum SS. Apostolorum Petri & Pauli, & Festum omnium Sanctorum. Præfati, inquam, dies tali Religione, & Sollemnitate ab Ecclesiâ celebrantur, ut excludant quodcumque Festum in iis occurrens etiam primæ Classis, qualia sunt Festum Patroni Principalis loci, seu Ordinis, nec non Titularis Ecclesiæ ac ejus Dedicatio, ita, ut nequeat feri Officium de dicto Festo, sed transferri seu respective mutari debeat in diem proximè non impeditam.

Verum quidem est, quòd prædictorum omnium dierum non est eadem ratio in excludendis omnibus Festis etiam primæ Classis, ut supra observavimus, nam cum prædictorum dierum alii sint instabiles, seu certam in Calendario sedem non habentes, putà Dominica prima Adventus, Feriæ IV. Cinerum, Dominica prima Quadragesimæ, & cætera Festa Mobilia; alii è contra fixi, statoque semper die quotannis recurrentes, ut sunt Vigilia, & Festum Nativitatis Domini, Circumcisio, Epiphania, & ejus Octava, Assumptio B. M. V. Nativitas S. Johannis Baptiste, Festum SS. Apostolorum Petri & Pauli, & Festum Omnium Sanctorum; hi quidem, Occurrentia secum Festa etiam primæ Classis, perpetuò excludunt, adeò, ut de

de iis nullo unquam Anno tali die possit fieri, puta de S. Anastasia die 25. Decembris. De aliis non item discurrendum est; si enim Dominica 1. Adventus incidat in diem 30. Novembris, excludit quidem Festum S. Andree ab eo die, sed hoc non nisi quinto, aut sexto quolibet anno, aut etiam undecimo accidit: Unde in hoc postremo casu translatio est adhibenda, in illo verò priori opportunior esset mutatio, ut optime consulit Guyetus *lib. 2. cap. 2. præsertim qu. 6.*

III. Gavant. pag. 28. col. 2. n. 2. - - Si verò est Duplex primæ Classis, de eo fit in Dominica &c.) Advertit optime hic Gavantus, quòd si Festum aliquod Duplex primæ Classis occurrat in Dominica majore secundæ Classis, nempe vel in Dominica secunda, vel tertia, vel quarta Adventus (nisi in hanc incidat Vigilia Nativitatis Christi) vel in Dominica Septuagesimæ, vel Sexagesimæ, vel Quinquagesimæ, vel denique in secunda, vel tertia, vel quarta Quadragesimæ, tunc Officium fit de Festo illæ primæ Classis: fieri tamen simul debet Commemoratio de hujusmodi Dominica occurrente secundæ Classis in utrisque Vesperis, Laudibus, & Missa, cum nona Lectione de Homilia ejusdem Dominicæ in Officio, & cum ultimo de eadem Evangelio in Missa. Si verò Festum Duplex secundæ Classis incidat in Dominicam aliquam majorem ex dictis primæ, vel secundæ Classis, tunc Officium, & Missa debent dici de Dominica prædicta majori, & Festum Duplex secundæ Classis debet transferri in diem aliam, eamque proximam non impeditam Festo novem Lectionum.

Ex hucusque dictis patet, translationem Festorum esse motum aliquem duos terminos habentem, videlicet terminum à quo Festum amovetur, & terminum in quem Festum rejicitur. Rursus liquet, quòd terminus à quo, non est idem pro omnibus Festis, quæ enim digniora sunt, difficilius à suo loco dimoventur, sic difficilius amoventur Festa primæ Classis, quam Festa secun-

dæ Classis, unde sequitur, quòd dies illi, qui rejiciunt superiora Festa, v. g. primæ Classis, iidem quoque rejiciunt omnia inferiora, nempe secundæ Classis &c. Sed non è contra, Semiduplicia enim v. g. rejiciuntur à Dominicis per Annum, in quibus stant immota Duplicia &c.

Terminus verò ad quem, sive dies, in quem Festum translatum rejicitur, quoad Ferias idem est pro Festis Superioribus, & inferioribus, ita ut tam hæc, quam illa in primam, quæ vacat, transferantur, unde cum in Rubricis dicitur: *transfertur in primam diem non impeditam*: intellige in Feriam, seu diem non impeditam Festo Duplici, vel Semiduplici juxta superiorem Rubricam n. 1. sub nomine verò Festi novem Lectionum cum veniat etiam Dominica, ut patet ex Decreto S. R. C. 12. Martii 1618. dato n. 41. hinc fit, quòd etiam quælibet dies Dominica censetur dies impedita ad admittendum Officium translatum. E contra nomine Festi non admittentis Officium translatum, non veniunt dies infra octavam aliquam non privilegiatam, in quibus fit de Duplicibus translatis, immò & de Semiduplicibus in diem immediate sequentem, sed de his tantum, quando occurrunt in Dominica infra Octavam, in Festo duplici habente Octavam, vel in Festo Duplici infra eandem Octavam occurrente, de qua re videantur ea, quæ diximus supra ad *cap. 8.* ubi pariter adnotavimus, diem Octavam nunquam posse transferri, & diximus, quid faciendum sit, si in ea occurrat Festum aliquod sollempnius, & quomodo transferri debeat duplex per annum, vel majus, vel minus, si in dictam diem Octavam incidat, cum talia Duplicia cuicumque Octavæ cedant, non sic verò Duplicia primæ, vel secundæ Classis, quæ non cedunt nisi Octavis privilegiatis, quales sunt Octava Paschatis, Pentecostes, & dies Octava Nativitatis Domini, in qua occurrit Circumcisio ejusdem, & dies Octava Epiphaniæ. In die autem Octava SS. Corporis

ris Christi, potest fieri tantum de Duplici primæ Classis in ea occurrente, non verò translato, & infra eam exclusis aliis Duplicibus translatis, ut notat Gavantus *sect. 7. cap. 8. n. 24.* Exceptis tamen Duplicibus primæ, immò etiam secundæ Classis translatis, ut declaravit S. R. C. die 30. Maji 1699. quod Decretum datur in nostro Indice n. 193. & idem (licet cum aliqua hæsitatione) adnotavit Guyetus *lib. 4. cap. 6. quest. 7.* Diximus, quòd dies infra Octavas non privilegiatas non rejiciunt à se Duplicia quæcumque translata, nam Octava privilegiata, nempe Paschatis, & Pentecostes, excludunt quæcumque Festa etiam primæ Classis occurrentia, unde à fortiori translata. Dies verò infra Octavam Epiphaniæ, non admittunt aliud Festum, nisi sit primæ Classis, cætera verò transferenda sunt post dictam Octavam.

Disputabatur inter Rubricistas, utrum in Feria VI. post Octavam Ascensionis (quæ censetur tanquam dies infra Octavam) possit fieri de Officio translato? De Festis duplicibus translatis nulla potest esse difficultas, quia ea etiam translata fiunt infra Octavas non privilegiatas, ut diximus supra; sola igitur remanebat difficultas de Festis Semiduplicibus translatis, de quibus non potest fieri infra Octavas, nisi transferantur à Dominica in Feriam secundam proximè sequentem non impeditam Festo duplici, vel semiduplici in eam occurrente, vel transferantur à Festo duplici Octavam habente, vel à Festo duplici infra eandem Octavam occurrente in proximam diem immediate sequentem, prout diximus supra *cap. 8.* Propositum dubium affirmativa decisione resolverat Guyetus *loc. cit. quest. 8.* ubi ait, quòd Festa semiduplicia quomodocumque translata possunt habere locum in dicta Feria VI. post Octavam Ascensionis, licet enim hæc Feria more diei infra Octavam celebretur, in rigore tamen non est talis, sed repetitio Officii Dominicæ infra Octavam, quamvis Ritus O-

ctava in ea servetur. Hanc verò quæstionem, juxta mentem Guyeti, omnino dirimit Decretum à S. R. C. die 11. Aug. 1691. datum à nobis n. 169. Non potest tamen in ea fieri de quacumque alia die infra Octavam occurrente, cujus sola commemoratio debet fieri ad Laudes, & Missam, nec amplius de ea fit aliud, cum debeat cessare Octava ob Vigiliam Pentecostes supervenientem, ut optimè præscribitur in Rubricis Breviarii Franciscani à S. R. C. die 13. Febr. 1666. approbatis, & in postrema ejusdem recognitione Tit. IX. de Commemorationibus n. 94. & Tit. X. de Translatione Festorum n. 103, die 18. Octobris 1696. recognitis, & per Innocentium Papam XII. 21. Novembris 1696. & 3. Decembris 1697. per binas Constitutiones confirmatis, quodque videtur valde rationi congruum, ex quo, cum sit Officium Domini, est præferendum Officio diei infra aliquam Octavam.

Alia quoque movetur difficultas super Vigiliam Epiphaniæ, utrum in ea possit reponi Officium translatum? sed citatus Guyetus negat firmè cum nostro Gavanto *sect. 6. cap. 7. num. 1.* quia Officium prædictæ Vigilie est verè Dominicale, & se habet veluti Dominica inter Circumcisionem, & Epiphaniam, taliter ut in ea Vigiliam, nec de occurrente quidem semiduplici fieri possit; en igitur, quòd excludit talis Vigiliam quodcumque Officium translatum etiam primæ Classis.

Possit etiam agitari quæstio cum Guyeto, quomodo esset celebrandum Officium S. Agnetis, si transferri deberet usque ad diem 28. Januarii, quo occurrit ipsiusmet S. Agnetis Festum *secundò* dictum; & quid faciendum, si ulterius tale Festum transferatur? sed cum adsit Decretum S. R. C. 5. Maji 1736. in nostro Indice num. 286. hæc quæstio remanet decisa. Alia quæstio, quam ibidem *lib. 4. quest. 9.* proponit Guyetus circa transferendum Festum SS. Apostolorum Petri, & Pauli, si eo die occurrat Festum Titu-

Titularis, seu Dedicatio Ecclesie, est inutilis pace tanti viri; ex dictis enim à nobis supra n. 2. hic casus est impossibilis, quia omne Festum primæ Classis cedit Festo sollempni dictorum Apostolorum.

De translatione Festi S. Benedicti pro PP. Benedictinis vide Decretum emanatum 6. Septembris 1727. datum sub n. 270. De aliis translationibus Festorum particularium, v.g. de Translatione Festi septem Dolorum B. M. V. S. Josephi, Annunciationis B. M. V. &c. agemus in nostris Additionibus ad Sectionem 7. quæ est de proprio Sanctorum in suis locis propriis. Interea procedemus sectando Gavanti vestigia ad discutienda, & decidenda alia dubia tum nostris doctrinis, tum S. C. Decretis, quæ spectant ad hanc materiam Translationis in genere, quorumcumque Festorum, seu Officiorum. Quoniam vero sermo hic est de termino ad quem, sive de die, in quo Festum translatum, est reponendum, circa quod legenda sunt Decreta in nostro Indice 7. Februarii 1699. n. 211. & 20. Martii 1706. num. 237. quo vero ad translationem Officiorum de uno ad alium Annum inspiciantur Decreta 7. Decembris 1680 num. 108. 27. Aprilis 1697. in Florentina, & 27. Septembris 1698. num. 207. Et licet S. R. C. ad dubium propositum ab Ecclesia Hispalensi tenoris sequentis: *An Sancti, de quibus in toto Anni decursu celebrari Officium non potuit, transferre di sint ad Annum sequentem, vel potius eo Anno sint omitterendi?* responderit sub die 26. Novembris 1735. *Sanctos, qui in fine Anni supersunt, non esse ad Annum sequentem transferendos, sed quoties toto Anni decursu de illis celebrari non valeat, tunc in illo Anno, diebus eorum propriis, considerandos esse tanquam simplices, faciendos illorum commemorationem, ut sit in semiduplicibus, cum nona Lectione ad Marcinum composita ex omnibus eorum Lectionibus propriis secundi Nocturni ad modum unius.* Et cum hoc Decretum aliquibus visum fuerit particulare; attamen quia post-

ea eadem Sacra Congregatio consulta in una Tolitana: *An stantibus Decretis de non addendo, mutando, vel retrahendo in Breviario Romano necnon Decretis Officiorum noviter apponendorum in corpore, in quibus præcipitur his verbis -- Debeant, teneantur, agant. In Officiis verò provincialibus concludi ut sic -- Valeant, possint, recitari posse censuit, concessit, annuit &c. Si autem in aliqua Ecclesia, præsertim Regularium, sint tot Festa, quod non possint nonnulla semiduplicia translata, adhuc recurrente Anno, reponi semel in biennio. In hoc ergo casu licebit omittere, quæ sunt de Breviario, ut fiat de particularibus dicto modo concessis?* sub die 15. Septembris 1736. respondit: *Detur Decretum in Hispalen. 26. Novembris 1735. nempe supra allegatum.* Et quamvis Illustriss. D. Diverlini, unus ex Cæremoniarum Apostolicarum Magistris, inuenerit in suo voto, posse juxta Decreta emanata transferri Officia, quæ supersunt, in annum sequentem, nihilominus conclusit, potius moderandas esse Octavas minus principales in aliquibus Ordinibus Regularibus, & quatenus supersint aliqua Officia adhuc celebranda, ea non esse transferenda in annum sequentem; unde S. C. resoluit juxta hoc votum, confirmando Decretum in Hispalen. Ex quibus aliqui censent, quod talis norma, & dispositio non transferendi ullum Officium ad Annum sequentem, debeat servari ab omnibus Ecclesiis, & Ordinibus etiam Regularium. Et revera Minores Sancti Francisci Conv. in praxim eam deduxerunt, ut videre est in Ordine Divini Officii pro Anno 1737. Decreta verò supradicta innuuntur in nostro Indice n. 282. & 337. quæ quidem Decreta ab aliis judicantur particularia pro præfatis Ecclesiis Hispalen. & Tolet.

IV. Gavant. pag. 28. col. 2. n. 3. -- *Si contingat, ut duo Festa duplicia occurrant eodem die, &c.)* Inharendo dispositioni Rubricæ, quæ habetur n. 3. docet optimè Gavantus, quod si occurrant eodem die infra Octavam

non privilegiatam duo Festa duplicia, eo casu debet celebrari Officium de magis nobili, seu de eo, quod preferri deberet, juxta regulas supra, & infra tradendas, & transferri aliud duplex minus nobile in primam diem infra eandem Octavam non impeditam alio Festo novem Lectionum. Hæc dispositio congrua omnino est, quia cum certissimum sit etiam juxta mentem S. R. C. declaratam in suo Decreto 30. Septemb. 1679. dato in nostro Indice n. 101. in quo habetur: *Festum duplex occurrens ante Octavam non privilegiatam si est transferendum, non est protrahendum post Octavam, sed infra eandem celebrandum*; hinc optimè fit, quòd idem Festum duplex non est pariter protrahendum quotiescumque occurrit etiam intra eandem Octavam.

Non me latet, aliquos Auctores asserere, ferè idem etiam de Festo semiduplici, quando incidat in Festum duplex infra Octavam non privilegiatam, dicendo, in tali casu transferendam esse tale Festum semiduplex in diem immediatè sequentem Festo duplici, vel semiduplici non impeditam, ita tradit Pisart in suo Directorio Canonico tit. 10. num. 7. quem sequitur Halden par. 3. tit. 6. § 5. innixi præsertim S. C. Decretis 30. Septembris 1679. datis num. 104. & 105. & his duobus Decretis profectò non derogatum fuisse per subsequens editum die 22. Decembris 1696. & datum num. 191. jam diximus in nostris Additionibus ad Caput 8. hujus tertiæ Sectionis, ubi concludimus, quòd Officium semiduplex non potest transferri, nisi in sequentem Feriam II. quando occurrit in Dominica antecedenti infra Octavam non privilegiatam, & admittentem Festa semiduplicia occurrentia, & si tale Officium inveniat Feriam illam secundam impeditam, tunc transferri debet post illam Octavam in primam diem pariter non impeditam servato semper debito translationis ordine cum aliis Festis, quæ transferri debent, quòdque S. R. C. declaravit, habere

locum etiam Officium quoad Festum semiduplex occurrens in Festo duplici infra Octavam non privilegiatam, ut ibi clare, ac distinctè adnotavimus. Cæterum si Festum semiduplex incidat in aliam Dominicam per Annum, tunc observanda est ad literam dispositio superioris generalis Rubricæ, quæ habetur num. 7. & ea, quæ tradit Gavantus supra num. 4. videantur Decreta data in nostro Indice num. 226. & 316. quibus confirmantur nostra placita mox exposita.

Multoties accidit, & in pluribus locis, sive Ecclesiis, quòd plura Officia ejusdem, sive diversi Ritus de præcepto eadem die occurrant, & ita fixe, ut translatio alicujus sit perpetua; in hoc casu quæri posset, utrum prima dies proximè non impedita, assignata censeatur in perpetuum pro die propria, & fixa Festi translati respectivè? Hanc questionem tractabimus, & decidemus infra perpendentes verba, & opinionem Gavanti, quæ habentur n. 15.

V. Gavant. pag. 29. col. 1. n. 5. -- *Occurritibus pluribus Festis novem Lectionum, transferatur illud, quod est minus nobile &c.* Optimè explicat hoc loco Gavantus, verba Rubricæ Generalis, quæ habentur n. 6. & docet, quòd in transferendis Festis servanda est hæc Regula, nimirum: quòd in occurrentia duorum Festorum debeat celebrari Officium de magis nobili, & transferri illud, quod est minus nobile, vel ratione ritus, vel ratione personæ, quando Festa, seu Officia in ritu sint æqualia.

Huc spectant sequentia Decreta, quæ videre est in nostro Indice, videlicet 21. Augusti 1688. n. 156.

6. Septembris 1727. n. 260. & 270.

3. Septembris 1672. n. 97. & 25. Januarii 1729. n. 272.

27. Augusti 1633. n. 76. & 20. Martii 1706. n. 237.

1. Martii 1681. n. 115. 12. Julii 1704. n. 227.

15. Martii 1698. n. 194. 27. Septembris 1698. n. 209.

7. Decembris 1680. n. 109. & 112. 5. Maji 1636. n. 286. & 23. Junii 1736. n. 286. 287. 288. 322.

2. Martii 1683. n. 137. & 138. 10. Januarii 1693. n. 177.

20. Julii 1686. n. 157. & 6. Septembris 1727. n. 270. 5. Maji 1736. sub n. 290.

VI. Gavant. pag. 29. col. 1. n. 6. -- *Translat. pluribus Festis &c.*) Postquam num. 5. explicavit Gavantus, quodnam Festum sit celebrandum, & quodnam transferendum, quando plura occurrunt eodem die, transit deinde n. 6. ad explicandum ordinem, qui servari debet in reponendis pluribus Festis translatis, & dicit, quod si plura Officia habeantur translata diversi Ritus, tunc id, quod est Ritus altioris, v. g. primæ Classis, prius transferendum, & reponendum est, quam illud, quod est Ritus inferioris, v. g. secundæ Classis; & sic ob eandem rationem prius Officium Duplex, quam Semiduplex. Inter plura autem ejusdem Classis, & Ritus debet servari ordo dignitatis, unde prius transferri debet Officium de Digniore, quam de minus digno, quod innuit pariter Gavantus n. 7. dicendo, quod in Translationibus debet servari ordo tum Dignitatis, tum Calendarii. Cohærendo autem prædictis Dispositionibus, quæ eruantur ex sacris Rubricis, emanarunt sequentia Decreta à S. R. C. 13. Junii 1681. num. 127. 5. Maji 1736. num. 290. 18. Septembris 1666. num. 92. 17. Julii 1706. num. 239.

Cæterum, quodnam ex pluribus Festis ejusdem Ritus unum censendum sit dignius altero, atque adeo vel simul concurrenti præferendum, vel si ambo sint translata, prius reponendum, colligi potest ex dictis à nobis in præcedente Capite de Concurrentia Festorum, & ex dicendis infra.

VII. Gavant. pag. 29. col. 1. n. 8. -- *Festum Simplex non transfertur &c.*) Ex huc-

usque dictis colligitur, quænam Officia, ac Festa possint, ac debeant transferri, nempe ex Festis sola Festa Duplicita, & Semiduplicita de præcepto, suo die celebrari impedita. Ex aliis verò diebus quoad Officium, immò quoad partem Officii, ut supra notavimus, & Missam (non autem quoad obligationem audiendi sacrum, & abstinendi ab opere servili) etiam Dominicam (quando juxta Rubricas aliquando contingit, ut ad diem aliquam præcedentis Hebdomadæ sit anticipanda) ac etiam Vigiliis minores, quando incidunt in Dominicam; & Festa illa, quorum sunt Vigiliæ, in Feriam secundam incidant &c. Tunc enim de talibus Vigiliis fit in Sabbato præcedenti, ut disponunt Rubricæ, è contra nunquam transferuntur dies Octava, nec Feria, nec Festum Simplex, ut ait Gavantus hoc numero; sed de istis si die suo celebrari Officia non possint, vel solam fieri Commemorationem suis locis, si dies, aut Festum occurrens id permittat; vel si ratio diei, vel Festi occurrentis neque hanc Commemorationem permittat, tunc omittitur omnino Officium Simplex pro eo Anno, aut loco; Unde fieri potest, ut optimè notat Gavantus, ut alicubi nunquam quid fiat de Festo Simplicij, neque Officium, neque Commemoratio. Huic autem perpetuo impedimento S. R. C. die 22. Januarii 1735. in correctione & approbatione Calendarii Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium provide occurrit, ut adnotavimus supra hac Sect. Cap. V. in fine. Alia etiam sunt Officia, quæ transferri non possunt, v. g. Festa Duplicita, aut Semiduplicita mære ad libitum, de quibus tamen fusiori calamo agemus infra in nostris Additionibus ad num. 16.

Præterire tamen hoc loco non debeo, quod si Festa Semiduplicita ad libitum, quæ antea fuerant Simplicia, occurrant, v. g. in Dominica, tunc de his nona Lectio legi debeat, & fieri Commemoratio, ac si forent adhuc Simplicia, nec minus habeanteo Anno,

no, quam ante habuerant: hoc colligitur ex Decreto 13. Junii 1682. dato in nostro Indice num. 126. Hoc contingit aliquando in Festo S. Remigii incidente in diem primam Octobris, cujus Festum sub Ritu Semiduplici est ad libitum; sub Ritu vero Simpliciter est de precepto. Neque potest dici, quod si tale Festum occurrat in Dominica, & sequens dies vacet, possit in talem diem transferri, quia Decretum, quod asseritur datum die 30. Martii 1692. & quod affertur ab Henrico Pisart in suo Directorio Canonico Tit. X. n. 19. nimirum, quod -- Festa ad libitum transferri possunt in solam immediatè sequentem diem, dummodo non sit impedita Festo Duplici, vel Semiduplici, vel non habeatur, reponendum aliquod Festum translatum cujuscunque Ritus -- in Regeſto Decretorum S. R. C. reperiri non potuit; & anno 1692. die 30. Martii incidit in Dominicam Palmarum; unde tanquam authenticum tale Decretum admitti sanè nequit.

VIII. Gavant. pag. 29. col. 2. num. 11. -- v. g. S. Sebastiani, cui cum S. Fabiano fit ordinariè Festum (&c.) Asserit hic Gavantus, quod si occurrant duo Festa eodem die sub una ratione Festi, quorum tamen alterum est Patroni, seu Tituli Ecclesiæ, v. g. Festum S. Sebastiani, cujus cum S. Fabiano fit ordinariè Festum, tunc eo casu fit de Patrono, seu Titulari tantum, hoc est de S. Sebastiano solo, uti Festo primæ Classis; non autem de socio eo die; & num. sequenti resolvit, quod tunc de S. Fabiano fiet prima die non impedita sub Ritu semiduplici post Octavam S. Sebastiani. Quamvis doctrina Gavanti vera sit generaliter loquendo de occurrentia talium Festorum, quorum alterum est Patroni, seu Tituli Ecclesiæ; attamen si unus fuerit Patronus minus principalis, Officium fit de ambobus, juxta Decreta S. R. C. 22. Novembris 1698. & 16. Septembris 1730. data in nostro Indice n. 210. & 273. & licet per quandam ejusdem resolutionem in una Egitanien. 6. Septembris 1603. non-

nulli versarentur in opinione, de S. Sebastiano in Ecclesia propria non posse recitari Officium separatim à S. Fabiano: corrui tamen hic error, si accuratè perpendatur, quod à Sacra Congregatione nunquam proſcripta fuit, in ea Ecclesia S. Sebastiani, recitatio communis Orationis amborum Sanctorum, vel tantum S. Sebastiani; sed quia colore Orationis, quæ petebatur particularis, & solum de S. Sebastiano, conjiciebatur, implicite, & indirecè obtineri velle tacita approbatio, vel confirmatio celebrandi Officium, & Missam ejusdem S. Sebastiani bis in quolibet Anno, nempe ultra diem propriam 20. Januarii, etiam in Dominica secunda Augusti; hinc eadem Sacra Congregatio congruè, & providè rejecit instantiam, quam utique admisisset, & annuendum eidem esse censuisset, ad transitis Rubricæ, post Tabellam de occurrentia, descriptæ. Prædictum autem Decretum hic, prout jacet, exhibemus, ut exinde nostri asseriti veritas magis eluceſcat.

Cum Episcopi, & Capitulum Egitanien. ob generalem pestilentiam in Regno Portugalliæ Ecclesiam à fundamentis in eadem Civitate erexerint, & B. Sebastiano, inclyto Martyri, dedicaverint, ad quam singulis Annis bis accedunt, & sollempniter in honorem dicti S. Sebastiani Missam, & Officium celebrant, nempe die 20. Januarii in Festo ejusdem Sancti, & secunda Dominica Augusti: & quia in Officio, quod de S. Sebastiano recitatur, Oratio est communis cum S. Fabiano, supplicaverunt, ut eis licitum sit, in dicta Ecclesia B. Sebastiano dicata, dictis duobus Anni diebus, Orationem de S. Sebastiano tantum recitare, cum in Cathedrali Ecclesia, etiam Officium, & alia Missa de Sanctis Fabiano, & Sebastiano à parte Capituli, quæ ibi remanet, celebretur juxta formam Breviarii, & Missalis Romani. Congregatio verò nihil concedendum esse judicavit, & ita respondit, die 6. Septembris 1603. -- Decreta autem, quæ relpe-

respectivè ad hanc materiam attinent, reperiuntur in nostro Indice sub diebus 12. Februarii 1633. n. 74. 12. Julii 1664. num. 36. 6. Decembris 1704. 19. Februarii 1707. in una Urbis, 18. Augusti 1724. & 5. Aprilis 1727. in Nolana.

Una idcirco est omnium Doctorum sententia, quòd quando in Calendario habentur duo, vel plura Festa sub eadem festivitate eodem die celebranda, quorum alterum est in qualitate Patroni, seu Tituli Ecclesiæ, & alia non, tunc in ea Ecclesia debet fieri tantùm de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum, & hæc est particularis Rubrica, quæ habetur in Breviario Romano post Tabellam de Occurrentia num. 8.

E contra verò eum quæsitum fuisset, an in Ecclesia S. Mariæ in Porticu, ubi asservatur Brachium S. Marcelliani tantùm (occurrentis die 18. Junii) faciendum sit Officium etiam de S. Marco sub Ritu duplicis minoris de Communi plurimorum Martyrum, vel potius de S. Marcelliano tantùm de Communi unius Martyris? S. R. C. die 7. Augusti 1717. respondit -- Officium esse recitandum de utroque Sancto de Communi plurimorum Martyrum -- Et hoc Decretum datur in nostro Indice n. 259. Ex hoc infertur, non esse dividendos eos Sanctos, qui juncti sunt per se, & quasi ex natura rei, cum videlicet aliqua inter eos consanguinitas, vel affinitas intercessit: SS. igitur Marcus, & Marcellianus, qui erant fratres, id eo non sunt dividendi, licet in prædicta Ecclesia reperiatur Reliquia insignis tantùm de S. Marcelliano. Qui non sunt pariter dividendi, etiamsi unus eorum esset Patronus, vel Titularis, secus verò, si fraternitas esset tantùm spiritualis, utpote quia Sancti Fratres alicujus Instituti, seu Congregationis Regularis; in tali enim casu apud illos Regulares, qui gaudent privilegio recitandi eorum Officium, si unus, vel plures eorum sunt respectivè Titulares, vel Patroni, etiam

GAVANT. Rubr. Brev.

Provincia Regularis, per modum unius, de ipso, vel ipsis debet recitari sub Ritu duplicis primæ Classis cum Octava; de reliquis verò in proxima die sub Ritu, quo debebat celebrari, ac si nullus eorum fuisset Titularis, vel Patronus. Octava verò ex omnimoda congruentia ab ipsis Regularibus debet recitari, quando aliquis Sanctus eorum Ordinis est Patronus tantùm Loci, vel Provincia, seu Regni, vel Titulus Cathedralis, seu Matricis nullius Diocesis, quamvis ipsi in eorum Ordine, seu Congregatione de prælaudato Sancto, vel Sanctis Octavam non celebrent; Quodque intelligitur de aliqua Octava ipsorum Sanctorum Regularium Clero Sæculari concessa. Si autem unus dictorum Sanctorum est Patronus minus principalis, Officium fit de ambobus. Ab ipsis verò, qui non fruuntur privilegio recitandi Officium talium Sanctorum Fratrum alicujus Instituti Regularis, de eo tantùm debet recitari, qui est Titulus, vel Patronus, etiam minus principalis, vel asservatur Reliquia insignis, vel adest indultum particulare; de reliquis autem nullum recitatur alio die Officium, neque fit commemoratio. Ex prædictorum exemplo idem dicendum censet de aliis Sanctis Fratribus eadem die occurrentibus Guyetus *lib. 3. sect. 1. cap. 3. quæst. 5.* & cum eo Johan. Baptista Pittonus, num. 1368.

IX. Gavant. pag. 30. col. 1. n. 15. -- *De Patrono loci tanquam de digniori recitandum sit Officium, translato Titulari &c.* Resolvit hinc Gavantus, quòd in Ecclesia Regularium, quando occurrunt duo Festa eodem die Patroni principalis loci, & Titularis Ecclesiæ illorum Regularium, resolvit, inquam, quòd Regulares debent recitare Officium de Patrono loci, translato Titulari, qui est minus dignus. Huic Gavanti decisioni non acquiescit Guyetus, sed etiam refellere nititur *lib. 4. cap. 12. quæst. 2.* Guyeti sententiæ ego pariter propendo ea ratione ductus, quia Festa propria cæteris omnino paribus, ut supra

L innui-

innuimus, & patet ex Decreto 23. Junii 1736. dato sub n. 322. preferenda sunt in ea Ecclesia, cujus sunt Festa, aliis Festis communibus; Festum autem Patroni, seu Tituli Ecclesiæ est perfectio Festum omnium maximè proprium; unde in paritate Ritus hoc est preferendum. Rursus considero, Regulares teneri quidem ad celebrandum Festum Patroni loci sub Ritu primæ Classis, sed sine Octava, ut liquet ex Decreto 27. Maji 1628. dato in nostro Indice n. 63. & ex aliis Decretis ibidem indicatis. Festum verò Patroni, seu Tituli Ecclesiæ tenentur pariter Regulares sub Ritu duplici primæ Classis, & cum Oct. ut patet ex Decret. 13. Junii 1682. dato in nostro Indice n. 125. unde dignius, vel sollemnius perfectio apparet relatè ad Regulares Festum Patroni, seu Tituli propriæ Ecclesiæ, vel ejus Dedicacionis, quàm Festum Patroni loci, ex quo illud sollemnius celebratur ab ipsis, nempe cum Octava, hoc verò sine Octava. Hinc est, quòd Cæremoniales Monasticum, licet Gavanto additissimum, lib. 4. cap. 16. ubi agit de Festis Patronorum, præfert Festum Patroni, seu Titularis Ecclesiæ, Festo Patroni principalis loci, nam præscribit, primum esse celebrandum sub Ritu primi ordinis, secundum verò sub Ritu duplici tertii ordinis.

X. Gavant. cod. n. 15. -- *Quòd si quotannis hic accidat occurfus, assignanda erit dies sequens in perpetuum Tituli in Ecclesiæ.* Inhærendo suæ sententiæ progreditur Gavantus ad declarandum, quod si quotannis accidat prædictus occurfus Patroni principalis loci cum Titulari Ecclesiæ, tunc asserit, assignandam fore diem sequentem in perpetuum Titulari illius Ecclesiæ, adjuncto etiam Festo Dedicacionis Ecclesiæ; specialiter cum Festum Patroni loci habet forum, & populus magis gaudet Missa de suo Patrono, quàm de quocumque alio Titulari, seu Patrono, vel Dedicacione alicujus Ecclesiæ particularis.

Fateor, quòd valde urgerent Gavanti rationes, si Festum Patroni loci esset sub præcepto observandum cum obligatione audiendi Sacrum, & abstinendi ab operibus servilibus; quia in hoc casu, si Festum Titularis Ecclesiæ non celebraretur à Regularibus cum majore sollemnitate, quàm Festum Patroni principalis loci, tunc videretur præferendum Festum dicti Patroni loci Festo dicti Titularis Ecclesiæ; quia cæteris paribus quando concurrunt duo Festa, quorum unum sit in Populo celebre, & alterum tantum in Choro consuetum sollemniter celebrari absque celebratione Populi; prius posteriori est preferendum, quia major est habenda ratio publicæ celebrationis Cleri, & Populi, quàm solius Cleri; videantur, quæ diximus de occurfu Festorum Patrocini S. Josephi cum Festo universali de præcepto SS. Philippi, & Jacobi. Ubi resolvimus, non esse preferendum primum; licet ejusdem Ritus, nisi ubi celebratur cum majori sollemnitate, quàm celebratur Festum secundum dictorum Apostolorum. Si autem sermo sit de Festo Fundatoris, seu Patroni alicujus Ordinis, tanquam de præcepto celebratur ab omnibus sub ejus Instituto militantibus, & ideo absque dubio ab iis præferri debet Festo Patroni loci, & non est postponendum, nisi Festis primæ Classis Ecclesiæ universalis, quæ supra recensuimus.

Nunc se offert occasio agitandi quæstionem, quam supra n. 4. innuimus, nimirum quando plura Officia ejusdem; sive diversi Ritus de præcepto eadem die occurrunt, & ita fixè, ut translatio alicujus sit perpetua, utrum in hoc casu prima dies proximè non impedit assignanda censeatur in perpetuum pro die propria, & fixa Festi translati respectivè? Hæc quæstio proposita fuit pluries in S. R. C. præsertim verò die 28. Aug. 1706. & 14. Decembris 1709. & S. C. respondit negativè, siquidem concessio facta utentibus Breviario Minorum de Observantia, ut habetur in Rubricis particularibus n. 15. per quam

quam conceditur talis facultas, non extenditur ad non utentes tali Breviario, quæ Decreta videri possunt in nostro Indice n. 240. & 252.

Tandem de Anno 1712. fuerunt proposita sequentia dubia S. R. C. ex parte Canonicorum Ecclesiæ Pisaurensis.

Primò. In Civitate, & Diœcesi Pisaurensi die 31. Augusti occurrit Festum Dedicationis Cathedralis sub Ritu duplici primæ Classis celebrandum, & in eadem die ab Ecclesia universali fit Officium Sancti Raymundi Nonnati sub Ritu duplici minori.

Secundò. Item in eadem Civitate, & Diœcesi die 24. Septembris occurrit Festum S. Terentii Martyris, Patroni principalis Civitatis, & Diœcesis sub Ritu duplicis primæ Classis celebrandum, & eadem die ab universali Ecclesia fit Officium B. M. V. de Mercede sub Ritu duplici minori; supplicatum autem fuit S. R. C. à prædictis Canonicis declarari, si supradicta Festa altioris ordinis venerint die Sabbato, an Officia S. Raymundi, & B. M. V. de Mercede vigore Decreti S. R. C. editi 14. Augusti 1664. & iterum 18. Octobris 1696. in reformatione Calendarii Fratrum Minorum sint celebranda die Dominico sequenti, tanquam die propria, vel debeant transferri in Feriam proximam non impeditam?

Hæc supplicatio à S. R. C. remissa fuit ad D. Abbatem Johan. Baptistam Gambarucci, tunc Sedis Apostolicæ, & Sacrarum Cæremoniarum Magistrum, pro voto; votum autem prædicti, qui nunc Archiepiscopus Amasani dignitate decoratus, & Officii Apostolicarum Cæremoniarum Præses est commendatissimus, fuit sequentis tenoris.

Duplici proposito dubio, uno dumtaxat, ac compendioso responso satisfaciendum videtur. Officia enim Sanctorum, quorum Festa, non quidem ex accidenti, atque pro hac, aut alia simili vice, sed constanter, ac de rei natura, propter occursum majoris Festi perpetuò sunt impedita, apud Peritos

Sacrorum Rituum in aliam diem permutari, & non transferri dicuntur. Translatio namque non idem est, quod mutatio, juxta tradita per Guyetum in sua *Heor. ol. g. lib. 4. cap. 7. quest. 1.* Quamvis etenim utraque fit amotio Festi à die propria, differant tamen in hoc, quòd mutatio est quædam veluti transmigratio, ac nova alterius sedis adeptio: Translatio verò instar est peregrinationis, quæ se aliò quis ita confert, ut tamen ad suam stationem illico fit rediturus. Posita igitur hac distinctione, liquidò apparet in nostro casu, quòd Officia S. Raymundi Nonnati, & B. M. V. de Mercede non translata omnino sint, sed potius immutata, & stabiliter constituta à trigesima prima Augusti in die proxima prima Septembris; necnon respectivè à die vigesima quarta Septembris in die immediate sequenti; ac propterea sub præfatis hæc diebus perpetuò, & quancumque etiam in occursum Dominicæ jure merito celebranda. Adstipulatur nostræ sententiæ praxis Basilicæ Vaticanæ, cujus auctoritas in hac materia quanti à nobis facienda sit, colligi potest ex Constitutione Nicolai III. quæ incipit: *Civitatem Sanctam Hierusalem &c.* ubi Principis Apostolorum Basilicæ cunctarum Ecclesiarum exemplar, & speculum nuncupatur; ex ejus liquidem Calendario, ommissis aliis quampluribus, unum sat erit adduci exemplum, de Festo scilicet S. Catharinæ *Virg. & Mart.* quod ob perpetuum impedimentum diei Octavæ Dedicationis diætæ Basilicæ, à sua pristina sede amotum, & in diem proximam asportatum, ita ei firmiter addictum est, ut et si inciderit in Dominicam: cessare faciat illius Officium, quemadmodum pro ultima vice de Anno 1708. laudabiliter servatum fuit.

Quare ex allatis juxta mentem hujus S. C. jam pluries declaratam, & signanter per duo Decreta, quæ in præsentis supplicis libello citantur, rescribi posse censeo faciendum esse de Officiis, de quibus agitur sub die

respectivè assignatis, etiam in occurſu Dominica.

Audita ab Eminentissimis PP. hac consultatione, S. R. C. ad proposita dubia respondit -- *juxta votum antedicti Cereemoniarum Magistri*, nimirum faciendum esse de Officiis, de quibus agitur sub diebus respectivè assignatis etiam in occurſu Dominica, & ita decrevit die 2. Julii 1712.

Hoc Decreto derogatum videtur ex vi sua declarationis Decretis datis in nostro Indice n. 240. & 252. & eo magis suadeor de hac derogatione, quia de Anno 1717. aliud simile Decretum emanavit, nam cum quaesitum fuisset ex parte Ecclesiae S. Jacobi Incurabilium Urbis: an Officium Visitationis B. M. V. die 2. Julii, in qua Festum Dedicationis ejusdem S. Jacobi occurrit, celebrari possit die immediate sequenti, etiamsi fuerit in die Dominica? Rursus cum pariter ex parte dictae Ecclesiae secundo quaesitum fuerit: an item die immediate sequenti diei primi Augusti etiam Dominica celebrandum sit Officium S. Petri ad Vincula, cum hac ipsa die occurrat Octava S. Jacobi? S. R. C. rescripsit -- Faciendum esse de Officiis, de quibus agitur in die immediate sequenti, etiam in occurſu Dominica, propter perpetuum impedimentum in propria die, juxta alterum Decretum editum die 2. Julii 1712. in *Pisaurin.* & ita declaravit S. C. die 20. Novembris 1717. -- Vide etiam decreta posita in nostro Indice sub nn. 286. 287. 288. 318. quibus idem declaratur, & confirmatur.

Hujusmodi suis iteratis Decretis S. R. C. approbavit sententiam Guyeti, expositam in voto Illustrissimi Praesulis Gambarucci, quod Officia Sanctorum non ex accidenti, sed constanter à suo proprio die amota, non intelliguntur transferri, sed permutari, adeoque praedictis Officiis prima dies proximè non impedita assignari censei debeat in perpetuum pro die propria, & fixa tali Festo sic translato, ita, ut, si celebratur sub Ritu

duplici, etiam in occurſu Dominica tali die sit celebrandum, id quod fieri non posset, si praedicta proxima prima dies non esset illis in perpetuum assignata, unde nunc pro omnibus Ecclesiis videtur firmiter statutum id, quod declaratum, & concessum jam fuerat in Rubricis particularibus Minorum Observantium n. 15. pro his, qui tali Breviario utuntur, nimirum, quando plura Officia de praecepto eadem die in aliquibus locis ita fixè occurrant, ut translatio alicujus, seu aliquorum sit perpetua, tunc prima dies proximè non impedita assignata censetur in perpetuum pro die propria Festi respectivè translata. Et equidem haec omnia evidenter confirmantur ex praxi communi Ecclesiae, etenim cum Benedictus PP. XIII. s. m. Anno 1728. 27. Septembris indulserit, atque concesserit, ut Officium S. Gregorii PP. VII. alias à S. R. C. die 19. Augusti 1719. cum Lectionibus secundi Nocturni, & Oratione propriis pro universo Ordine Benedictino revivum, & approbatum, in posterum ab omnibus Christianidelibus utriusque sexus tam Secularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, die 25. Maji sub Ritu duplici recitari, & Missa respectivè celebrari debeat, hinc à sua sede amotum fuit in perpetuum Festum, & Officium S. Mariae Magdalena de Pazzis, quod eodem die 25. Maji occurrebat, & celebrabatur, cui Festo, & Officio S. Mariae Magdalena de Pazzis reperitur assignata in perpetuum (etiam antequam ullum emanaret Decretum circa hoc Festum alii diei assignandum, sicut emanavit post aliquos Annos, ut videre est in nostro Indice sub n. 318.) tanquam dies propria, & fixa, dies 27. Maji, quae erat dies proximior, & non impedita; unde apparet, ad praxim communiter deductam esse sententiam, quam amplectimur, & quam tenemus, confirmatam pariter esse à S. R. C. Decretis mox adductis, quibus nihil officunt Decreta data in nostro Indice n. 262. & 264. pro Ecclesia, & Diocesi Januensi, quia

quia prædicta Decreta loquuntur tantum in casu, de quo agitur, adeoque sunt particularia pro dicta Diœcesi, quapropter per ipsa non fuit derogatum præcedentibus S. C. Decretis datis in nostro Indice sub numeris supra indicatis. Ex quibus omnibus firmata remanet prædicta regula generalis pro Officiis in perpetuum à sua sede amotis, & necessario transferendis; quam quidem regulam insinualle videtur noster præclarissimus Auctor dicendo, quod si quotannis accidat occurfus Patroni loci cum Titulari Ecclesiæ, assignanda erit dies sequens in perpetuum Titulari illius Ecclesiæ, nisi ex privilegio aliter fieri debeat.

XI. Gavant. pag. 30. col. 1. n. 16. -- *Officia co. cessa ad libitum in pari gradu cedunt aliis de præcepto &c.* Præter Officia recitanda de præcepto, hoc est, ex obligatione imposta universali Ecclesiæ, vel alicui particulari Diœcesi, Nationi, vel Ordini Regularium sub Ritu iisdem conveniente celebranda, dantur insuper, & occurrunt quædam alia per Annum, quæ dicuntur ad libitum, eo quod de licentia, ac Indulto Sedis Apostolicæ possunt quidem, non tamen necessario debent celebrari; sed si celebrantur, non nisi sub Ritu, ac modo ejusmodi Indultis, vel expressè præscripto, vel à S. R. C. declarato celebrari debent.

Circa Festa, seu Officia hujusmodi ad libitum celebranda nihil quidem expressè disponunt, ac statuunt Rubricæ generales Breviarii; non desunt tamen quædam Decreta auctoritate Summorum Pontificum à S. R. C. edita, ac proinde in praxi observanda, quæ infra simul collecta ad dirimenda nonnulla dubia, quæ oriri possent super hac materia, fideliter trademus.

Premittere tamen debemus primò, alia hujusmodi Festa esse ad libitum ubique, hoc est, sine restrictione ad certum locum, aut Nationem, vel Communitatem, & hujusmodi sunt nunc primò Festum S. Canuti, Regis Danorum Martyris semid. 19. Janua-

rii à Clemente X. secundo S. Laurentii Justiniani Episcopi Confessoris semid. 5. Sept. ab Innocentio XII. tertio S. Remigii Episcopi Confessoris 1. Octobris, quæ de Sedis Apostolicæ licentia alicubi quidem sunt Festa de præcepto, at verò in tota reliqua Ecclesia universali in quantum sunt semiduplicia, seu novem Lectionum, sunt Festa ad libitum tantum. Alia verò sunt ad libitum concessa alicui loco, aut Communitati, vel Provinciæ dumtaxat particulari: ad hujus posterioris generis Officia Sanctorum ad libitum possunt revocari illa, quæ nonnullæ Congregationes, Religiones, aut Ecclesiæ, vel Nationes de Sedis Apostolicæ licentia semel per mensem, vel singulis hebdomadibus de SS. Sacramento, aut de B. M. V. vel de sui Ordinis Fundatore, aut de aliis Sanctis, diebus non impeditis Festo duplici, vel semiduplici, aut Feria majori, seu Vigilia, vel illa Feria, in quo sit reponendum Officium Dominicæ, possunt recitare.

De hujusmodi Festis ad libitum nonnulli scripserunt, sed non omnia ad praxim deduci possunt, quæ iidem tradiderunt, sic olim P. Gobati relati ab Halden *part. 3. tit. 5.* & aliorum communis erat sententia: Festa ad libitum aequè transferri posse, ac Festa de præcepto, cui opinioni favebant etiam Decreta S. R. C. sed moderata fuit hæc facultas ab eadem S. R. C. à qua die 20. Decembris 1673. approbante etiam Clemente X. Summo Pontifice, editum fuit sequens Decretum datum in nostro Indice sub n. 98. -- Officia Sanctorum ad libitum censuit S. C. in futurum non esse transferenda, quando dies eorum Festivitatum sunt impediti Dominico, vel aliquo die Festorum mobilium -- Sed quia in hoc Decreto habetur limitatio ad solos dies Dominicos, ac dies Festorum mobilium, ita, ut Festa ad libitum non sint transferenda juxta hoc Decretum, nisi quando occurrant die Dominico, vel in aliquo ex Festis mobilibus, ideo Festa ad libitum in alios dies impeditos incidentia, per-

inde ac Festa de præcepto, adhuc posse transferri in aliam diem non impediam, supracitatus Gobat, & cum eo Lohner, necnon Bissus *lit. 7. n. 73. §. 17.* cum aliis sustinebant, sed prædictorum aliqui cum hac limitatione, ita, ut, si contingeret, ex pluribus translatis unum esse Festum de præcepto, alterum vero ad libitum, juxta regulam nostri Gavanti, hoc numero traditam, tunc prius fieri debere de eo, quod fuit de præcepto, & postea de eo, quod erat ad libitum; sed si translatum ad libitum altioris Classis, seu gradus foret; tunc hoc prius transferendum. Hanc Gavanti regulam admittebat quoad utramque partem Gobat *tract. 5. n. 36. append. 6. n. 65.* Guyetus tamen *lib. 4. cap. 8. quest. 3.* & cum eo Bissus supracitatus §. 16. refellunt prædictam Gavanti regulam, quoad primam partem, ex eo, quod Rubrica generalis supra *num. 6.* nulla posita distinctione Festi de præcepto, vel Festi ad libitum præscribat, quod si occurrant plura Festa, illud sit transferendum, quod est Classis inferioris, quod si Festa sint in æquali gradu, regula transferendi unum ex illis est desumenda à minori, vel majori dignitate, non vero, quod Festum sit de præcepto, vel ad libitum, quam distinctionem cum non posuerit Rubrica, ait Bissus, neque nos pro nostro arbitrio ponere debemus. Sed optimè defendi potest Gavantus, quia in pari gradu, & in pari dignitate, semper præcedentiam habet Festum de præcepto supra Festum ad libitum. Omnes autem modo corruunt hujusmodi concertationes inter Gavantum, Guyetum, & Bissum, quia S. R. C. approbante Innoc. XI. Anno 1682. die 24. Jan. Clem. X. dispositionem de non transferendis Festis ad libitum, sed de his penitus omittendis, extendit etiam ad Octavas, & Natalitia Sanctorum ex Indulto Apostolico in aliqua Religione, vel Diocesi de præcepto celebranda, ita, ut Festa ad libitum infra, aut infra aliquam Octavam, aut in Festo aliquo universali, vel particulari alicu-

jus Diocesis, vel Ordinis occurrentia, nec die illo celebrari, nec etiam transferri amplius (secluso speciali Indulto) possint, sed omnino omitti debeant; hinc fit, quod nec Gobati, nec Gavanti; nec Bissi sententia potest amplius admitti circa translationem prædictorum Festorum ad libitum. Allegatum Decretum reperitur in nostro Indice sub *n. 122* per extensum, in quo etiam additur, quod si Festa ad libitum occurrant eo die, in quo aliàs aliquod Festum translatum poni deberet, tunc liberum fore eadem Officia ad libitum recitare, & Officium translatum ulterius ad aliam diem non impediam transferre; ita etiam, omisso Officio, quod semel per hebdomadam, aut per mensem ex Apostolico Indulto recitari concessum est, Officium ad libitum eodem die occurrens recitari posse, ibidem declaratur.

E contra non licet in occurso transferre Officium duplex proprium Ordinis, causa faciendi aliud duplex ad libitum, etiam si de hoc non sit concessa translatio, ita S. R. C. 2. Decembris 1684. in una Canonice. Regul. *Lat. ran. n. ad decimum dubium*, & datur in nostro Indice sub *n. 153.*

Advertendum est, hoc Decretum loqui de Officio duplici proprio Ordinis occurrente eodem die cum Officio duplici ad libitum, in quo casu disponitur, non esse omittendum Officium proprium Ordinis, causa faciendi aliud duplex ad libitum; unde non loquitur Decretum de Officio proprio Ordinis jam ob aliquam causam omisso, & deinde transferendo, in quo casu valet dispositio tradita in superiori Decreto Anni 1682. nimirum, quod si Festum ad libitum occurrat eo die, in quo aliàs aliquod Festum translatum poni deberet, tunc liberum esse, idem Officium ad libitum recitare, & Officium translatum ulterius in alia die non impediam reponere, quod nunc ita certum est, ut dubitandi locus non sit.

In præfato Decreto edito die 24. Januarii 1682. habetur, ut Officia Sanctorum ad libitum

bitum etiam sub Ritu duplici in diebus Dominicis, & Octavis occurrentia non possint transferri, sed omitti debeant. Hinc dubium obortum est, an illa verba, in *Octavis*, intelligi debeant de die proprio Octavae, vel de tota Octava? an de qualibet Octava, vel saltem de Octavis privilegiatis? Et resolutum fuit, verba illa intelligenda esse de tota Octava, & de quacumque Octava, ita S. R. C. die 28. Novembris 1682. in *Faventina*, & datur hoc Decretum in nostro Indice n. 132. Hoc idem confirmatum fuit in Decreto 2. Decembris 1684. dato n. 154. item in alio 11. Augusti 1691. n. 168. & denique 10. Jan. 1693. n. 174.

Diximus supra, revocari posse ad Classem Officiorum ad libitum Officia semel in mense, vel hebdomada recitari concessa aliquibus Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus; unde videnda sunt Decreta edita die 20. Martii 1706. & data in nostro Indice sub n. 236. & 237. utpote spectantia ad dicta Officia ad libitum, & declarantia, quales dies censeantur impediti pro dictis Officiis recitandis. Videatur etiam Decretum editum sub die 7. Febr. 1699. & datum in nostro Indice n. 211.

Præter allegata Decreta lubet etiam mentionem facere de eo, quod editum fuit die 20. Novembris 1683. & datum in nostro Indice sub n. 146. in quo habetur -- Quando in Indultis, & Decretis super concessione Officiorum leguntur verba illa: *recitari posse: si.ri posse* -- Ita intelligenda sunt, ut nihil significant præter Officia ad libitum, quibus omnino competit Decretum die 24. Januarii 1682. pro Sanctis ad libitum editum.

Hoc Decretum multos ingerere poterat scrupulos, ob nonnulla, & penè innumera Officia Nationibus, & Religionibus sub præfatis terminis *re.itari*, & *cel. bravi* concessa, quæ tamen ab omnibus; si quandoque occurrant in die impedito, transferuntur. Ad evellendos scrupulos, qui suboriri poterant

ex allegato Decreto, examinanda est doctrina, cum cum aliis Rubricistis tradit Henricus Pilart. in *Direct. Canonico Ti. X. num. 21.* ubi ait, non alio sensu ad libitum prædicta Festa censerì debere, quando sunt concessa sub illis terminis: *celebrari posse, recitari posse*, quàm quòd liberum fuerit Episcopis, Superioribus Ordinibus, aut Capitulis Generalibus, ea acceptare, vel non; semel autem admittà à Superioribus, liberum non esse subditis, ea dimittere, vel non servare. Quibus positis sequitur citra omnem scrupulum, prædicta Officia sic acceptata si occurrant in die impedito, non reputari debere tanquam Officia merè ad libitum, sed tanquam de præcepto, adeoque esse ex genere illorum, quæ possunt transferri. Nunc verò omnis remouetur difficultas à Decreto emanato 16. Septembris 1730. in *Meliten.* dato in nostro Indice num. 278. Vide etiam Decretum editum die 26. Novembris 1735. in *Hispan.* in nostro Indice sub n. 279.

Quamvis juxta Decreta supra allegata omitti omnino debeant, & non transferri Officia Sanctorum ad libitum, quando dies eorum Festivitatum sunt impediti alio Officio novem Lectionum de præcepto, nihilominus adsunt aliquando speciales declarationes, & respectivè concessiones ab Apostolica Sede peculiariter factæ, vel recitandi talia Officia ad libitum etiam in die impedito, ut ex Decreto edito die 20. Octobris 1683. & dato in nostro Indice sub num. 143. & ex alio pariter edito die 28. Novembris 1682. & dato in nostro Indice sub num. 131. colligi potest, eadem Officia ad libitum, occurrentia in diebus impeditis, assignari, seu mutari in aliam diem non impeditam, sic concessum fuit in toto Ordine Eremitarum Sancti Augustini, ut ab omnibus utriusque sexus Religiosis Fratribus, & Monialibus Officia ad libitum SS. Canuti, & Wenceslai occurrentia in diebus impeditis Officio novem Lectionum aliorum Sanctorum dicti Or-

Ordinis, determinari possint ad aliam primam diem non impeditam, ita S. R. C. 19. Aprilis 1687. & reperitur tale Decretum in initio Breviarii ejusdem Ordinis. Ita pariter die 5. Martii 1721. concessit S. R. C. universo Ordini S. Benedicti facultatem assignandi Officium semiduplex ad libitum S. Canuti Martyris ad diem 20. Februarii, quia die 19. Januarii ob occurrence aliterius Officii S. Agathonis Papæ Confessoris, à prædicto Ordine Benedictino recitari minime potest; ita etiam pro dicto S. Canuto concessa fuit altera dies fixa, nempe 6. Februarii pro Civitate Cenetensi sub die 12. Junii 1713. ob perpetuam occurrence infra Octavam S. Titiani, Patroni principalis, occurrence die 16. Januarii. Nec desunt quamplura exempla tam pro Ecclesiis Almæ Urbis, quam pro Ordinibus Regularibus, Diocesis, ac locis particularibus.

In his autem casibus, quando prædicta dies fixa pro Officio S. Canuti incidit in Dominicam, eo Anno omitti omnino debet tale Officium etiam à dictis privilegiatis, quia adhuc remanent in suo robore Decreta supra allata de non transferendis, sed omitendis Officiis ad libitum, quando ob aliquod impedimentum in die illis assignato recitari minime possunt.

Reliquum est, ut exhibeamus hoc loco sequentia Decreta spectantia ad hanc materiam translationis Officiorum, ultra ea, quæ supra, juxta materiam opportunitatem tradidimus.

Officia concessa pro aliquibus locis, quibus assignata est dies aliqua Dominica, si sit impedita alio Festo altioris Ritus, vel dignitatis, non sunt transferenda, sed omitenda, ita S. R. C. 20. Martii 1683. & datur in nostro Indice sub n. 139.

In nostris tamen Tabulis transfertur Officium Patrocinii B. V. in Statu Ecclesiastico affixum Dominicæ secundæ Novembris, quando hæc est impedita à Festo altioris Ritus, quia præ eodem Statu memoratum Of-

ficiam B. V. est demandatum, & præceptum à Benedicto Papa XIII. ut patet ex illius Diplomate edito die 23. Augusti 1725. Ubi verò concessum est dictum Officium, seu quodvis aliud sine illa particula *ad libitum*, sed cum expressione, *recitari possit, & valeant*, vel aliquid simile virtute supradictorum Decretorum in *Meliten. & Hispanen.* quæ dantur in nostro Indice sub n. 278. & 279. intelligitur, tale Officium esse de præcepto recitandum; idcirco quoties fuerit impeditum, debet transferri. Ex his liquet, quod superius Decretum emanatum die 20. Martii 1683. explicatum remanet per Decreta mox à nobis indicata.

In Officio pro Sanctis Confessoribus, quoties eisdem fixa dies est assignata, quæ non est dies obitus eorum, recitari non debet ad Hymnum *Iste Confessor &c. & Meruit Beatas scandere sedes &c.* & eadem Regula servanda est, si transferatur Festum S. Confessoris ad diem, quæ non sit sui Obitus; ita S. R. C. ad relationem Eminentissimi, ac Reverendissimi D. Cardinalis Petrucci, auditis prius Cæremoniarum Magistris, die 11. Junii 1701. in una Tertii Ordinis S. Francisci, & datum in nostro Indice sub n. 223.

Quando contingit transferri Festum aliqujus S. Confessoris à die sui obitus in diem proximè sequentem, tunc in primis Vesperis, & in reliquo Officio continuandus est Versus, *Meruit Beatas &c.* S. R. C. 13. Junii 1682. & datur in nostro Indice n. 128.

Translata aliqua Festivitate non dicuntur translata Indulgentiæ pro die ejusdem Festivitatis concessæ; ita S. R. C. 30. Septembris 1679. & datur in nostro Indice sub n. 106. necnon die 10. Junii 1690. & datur in nostro Indice sub n. 162.

Fagioli in Calendario perpetuo rationali pag. 55. censet, excipiendum esse casum, in quo Annunciat. B. M. V. juxta Decretum editum 11. Februarii, & 11. Martii 1690. celebratur quoad forum, & Chorum

in Feria II. post Dominicam in Albis tanquam in die fixa; ita, ut unâ cum Festo ita translato in diem illam, tanquam in diem fixam, & propriam, ac si esset dies 25. Martii, intelligatur tunc translata etiam Indulgentia. In eandem opinionem descendit Felix Potestas in Examine Ecclesiastico sub *num.* 3793. Excipiendi etiam sunt Casus, in quibus ex speciali Indulto Apostolico unâ cum Translatione Festi, transfertur etiam Indulgentia. Hujusmodi Indultum Apostolicum obtinuerant PP. Minimi à Gregorio XIII. ut refert Peyrinus de Privilegiis Regularium Tom. 2. circa Constitutionem 4. ejusdem Pontificis, necnon Ursaya. Disceptat. Ecclesiast. Tom. 3. part. 2. disceptat. 24. sub *num.* 18. obtinuerunt, inquam, dicti PP. Minimi, ut cum translatione Festi S. Francisci de Paula, eorundem Institutoris, translata pariter censeatur Indulgentia plenaria Fidelibus concessa pro ejusdem Sancti Festo. Ita pariter Indulgentia perpetua à Clemente X. 1671. 19. Decembris concessa visitantibus aliquam ex Ecclesiis erectis,

vel erigendis tam Monachorum, quam Monialium Militantium sub Regula S. Benedicti, ex Indulto Innocentii XI. ut per extensum habetur in Officiis propriis Sanctorum Monastici Ordinis S. Patris Benedicti, impressis Patavii Anno 1715. transfertur ad illam diem, in qua celebrabitur prædicti S. Benedicti Festum translato. Hæ sunt speciales concessiones; ceterum translato simpliciter Festo, ut diximus, non transferuntur Indulgentiæ concessæ pro certo, & determinato die tanquam pro die ejusdem Festivitatæ concessæ, & eidem affixæ, nisi hoc per Summos Pontifices sufficienter exprimat; sicut sufficienter exprimi censent fere omnes, si unâ cum Officio transfertur Festum quoad forum. Monacelli tamen in Formular. leg. pract. 2. tit. Formul. 9. & alii contrariam sustinent sententiam.

XII. Labet hic subnectere sequentem Tabulam Occurrentiæ, quæ reperitur præfixa etiam omnibus Breviariis, ut Lector ob oculos habeat omnia ea, quæ spectant ad præsentem materiam Translationis Festorum.

Tabula generalis Translationis Festorum communium, seu in Kalendario descriptorum, occurrentium in Dominicis, & Festis per Annum tam Mobilibus, quàm Immobilibus.

SI CONCURRAT EODEM DIE

Duplex primæ Classis, &	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex secundæ Classis,	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum,	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ,	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major,	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0
1 Translatio de primo, Officium de secundo.	Vigilia.												
2 Officium de primo, translatio de secundo.	Feria major.												
3 Commemoratio de primo, Officium de secundo.	S. Maria in Sabbato.												
4 Officium de primo, commemoratio de secundo.	Simplex.												
5 Nihil de primo, Officium de secundo.	Semiduplex.												
6 Officium de primo, nihil de secundo.	Dies Octavæ.												
7 Officium de digniori, commemoratio de minus digno.	Dies infra Octavam.												
8 Officium de digniori, translatio de minus digno.	Duplex per annum.												
	Duplex secundæ Classis.												
	Duplex primæ Classis.												
	Dominica per annum.												
	Dominica secundæ Classis.												
	Dominica primæ Classis.												

Notandum, quòd Duplex quodcumque etiam Patroni, & Tituli Ecclesie, vel Dedicacionis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini & Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphania, in Feria quarta Cinerum, ac

in

in tota majori Hebdomada, & infra Octavas Pasche & Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis beate Virginis, & Omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphania fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesia, & ejusdem Dedicatione, cum Commemoratione Octava: alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato; & de ea, quocumque adveniente Duplici; fit Commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proximè sequentem diem: qua si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octavam.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphania & Corporis Christi semper fit Commemoratio quocumque Festo in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit à Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecostes usque ad Festum Trinitatis inclusivè, & à die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octava numquam transfertur; idèo quamquam Nativitas S. Johannis Baptista occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem: non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum Commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Ecclesia descriptus sit eodem die in Calendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantum de Patrono, vel Titulari, absque Commemoratione aliorum. Qui si in dicto Calendario descripti sint sub Officio Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, & de eis fiat Officium Semiduplex: nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac si propria die celebraretur. Si verò in Calendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de illis nihil fit.

De Feriis Adventus & Quadragesima, quando de eis non fit Officium, fit Commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus cujuscunque Festi: de quatuor Temporibus, & Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis in Laudibus tantum. Si verò aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, & Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ Classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesie, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

XIII. Ex dictis in hac, & præcedentibus Sectionibus inferitur, Festa Duplicia constituta esse in triplici differentia seu ordine generatim loquendo, alia enim dicuntur Duplicia primi ordinis, seu Classis, alia Duplicia secundæ Classis, alia denique Duplicia

per annum, & in unoquoque ordine alia esse aliis digniora; atque in tertio ordine, ea, quæ sunt digniora, appellantur Duplicia majora per annum, reliqua verò ejusdem ordinis appellantur Duplicia minora. His firmatis, certum est apud omnes, Duplex pri-

mae Classis in Concurrentia, & Occurrentia præferri aliis aliorum ordinum, & Duplex secundæ Classis præferri cæteris inferioris ordinis; inter Festa autem unius ordinis digniora præferri aliis ejusdem ordinis minus dignis, v. g. Festa Domini primæ Classis, præferri Festis Beate Mariæ primæ Classis. Ita Festa secundæ Classis Beate Mariæ, præferri Festis secundæ Classis Apostolorum, & Angelorum; denique Festa illorum Sanctorum, quæ in propriis locis, vel Ecclesiis sollemniter celebrantur, præferri aliis in Calendario descriptis, ut patet ex Rubrica de Concurrentia Officii n. 2. & ex Rubrica de Translatione Festorum n. 6.

Infertur secundò, certum pariter esse, quòd in præferentia Festorum in primis habenda est ratio majoris Sollemnitatis: dignitatis autem majoris solum est habenda ratio in æqualitate Sollemnitatis, ac in præferendis tantum (aliis remanentibus paribus,) Festis Domini, Festis Beate Mariæ, Angelorum, & Apostolorum, non verò aliorum, v. g. Martyrum, aut Virginum, ut supra annotavimus.

Infertur tertio, quòd quamvis nullum Festum inferioris ordinis ex more & Ritu Romanæ Ecclesiæ, in qua omnia magis ordinatè fiunt, videatur Sollemnius celebrari altero ordinis superioris, in aliis tamen Ecclesiis sæpe aliter evenire, ut v. g. apud nonnullos in Festis S. Antonii, & S. Annæ, quæ sunt solum Duplicia per annum, major adhibetur Sollemnitatis, quàm in plerisque Festis secundæ Classis, v. g. Sanctorum Jacobi, Matthæi, Andreae &c. Hinc oritur interdum difficultas in concurrentia quoad Vesperas, & Commemorationes faciendas, utrum videlicet præferenda sint ea, quæ majori celebrantur Sollemnitate ex particulari Consuetudine, an ea, quæ sunt sublimioris dignitatis, vel Ritus ex præscripto Rubricarum Breviarii, seu Cæremonialis?

Infertur quartò ex supra firmatis à nobis, omnia Festa in usu Romano celebranda esse

cum ea Sollemnitate, quæ ipsis convenit ex Rubricis Breviarii & ex præscripto Cæremonialis; proinde in omnibus Festis primæ, & secundæ Classis debent exerceri illæ Cæremoniaæ aliæque Sollemnitates, quæ pro Festis prædictis præscribuntur à Breviario, & Cæremoniali.

Advertere autem est, nullum Festum habendum esse in aliqua Ecclesia, seu Diocesi pro Duplici primæ aut secundæ Classis præter ea, quæ specialiter conceduntur à Sede Apostolica, & præter enumerata in Rubrica de Commemorationibus, & in fine Rubricarum, quamvis in Choro, vel etiam in Populo sit celebre; quia Rubricæ disponentes circa Festa primæ, & secundæ Classis ubique loquuntur solum de ibi enumeratis, ut videre est in Rubric. de Octavis n. 3. de Commemorationibus n. 3. & 4. de Translatione Festorum n. 2. Unde irregulare esset, aliquod Festum, quod non est de illorum Classis, alicui ex ipsis præferre ob Sollemnitatem; quia celebratur, quia est contra ordinem, ut Festum inferioris ordinis, seu generis præferatur alteri ordinis superioris, & contra Rubricam de Concurrentia Officii n. 2. ubi expressè dicitur, *ut Dupliciter concurrente cum alio Duplici si non sint ejusdem Sollemnitatis, servetur differentia in Rubricis de Commemorationibus, & translatione Festorum assignata, ut scilicet Festa majora habeant primas, & secundas Vesperas integras cum Commemoratione minorum, quando de eis fiti debet.* Ex quibus sequitur, ut innumus paulò antè, Festum Duplex simpliciter per annum, v. g. Sanctæ Annæ, etiam alicubi celebretur cum majori Sollemnitate, quàm Festum S. Jacobi, quod est secundæ Classis, non debet tamen huic præferri, & habere integras Vesperas, quia est contra ordinem, ut diximus, ut Festum inferioris ordinis præferatur alteri ordinis superioris. E contra non videtur tamen inordinatum, quòd Festum tertii ordinis præferatur ratione majoris Sollemnitatis alteri ejusdem ordinis æquali, aut etiam

etiam digniori ob celebritatem, seu Sollemnitatem majorem, quam alicubi habet in populo, vel in Ecclesia, seu Choro, & ratio est, quia in præferentia Festorum in primis habenda est ratio Sollemnitatis, dignitas autem non nisi in æqualitate Sollemnitatis, ut supra diximus, & patet tum aliunde, tum ex Rubrica de Concurrentia Officii n. 2. & de Translatione Festorum n. 6. Unde etiam ibidem inter Festa ejusdem sollemnitatis Festa illorum Sanctorum, qui in propriis locis vel Ecclesiis sollemniter celebrantur, dicuntur præferenda aliis in Calendario descriptis utique etiam dignioribus. Hinc etiam in Rubrica de Officio Duplici n. 1. ordinatur, ut in Festis Sanctorum, qui apud quasdam Ecclesias Religiones, vel Congregationes consueverunt sollemniter celebrari, Officium fiat Duplex: quocirca non immerito ait Johannes Jacobs, Canonicus Ecclesie Cathedralis Brugensium, in suo aureo Compendio Cæremoniarum, Consideratione V. Festum S. Nicolai, quod tunc in Calendario Romano erat tantum Semiduplex, Brugis ob celebritatem in populo quasi celebrabatur Officio duplici cum sola commemoratione S. Ambrosii in secundis Vesperis. Equam enim est, & rationi maxime consonum, ut Officium, quod fit pro Clero, & Populo, & nomine omnium, omnibus eo loci quoad fieri potest, accommodetur. Unde etiam verisimile est, quod ob solam majorem Sollemnitatem in Ecclesia seu Choro adhiberi consuetam absq; celebratione Populi, Festum tertii ordinis alioquin æquale, vel minus dignum, alteri ejusdem ordinis præferendam sit in publica decantatione Officii, ut ita Sollemnitati, Officium Festi, ob quod ea adhibetur, correspondeat, & omnia ordinate fiant. Unde ulterius idem videtur servandum in privata recitatione, quæ quasi subrogatur loco publicæ in iis, qui Choro non tenentur assistere, vel de facto non assistunt, ut sic quisque sese conformet suæ Ecclesie, in qua residet.

Quare autem Festum tertii ordinis, nimirum Duplex minus, seu majus per annum ob particularem Sollemnitatem majorem, præferendum sit alteri ejusdem ordinis, etiam digniori, ut hucusque diximus, & v. g. fit Brugis in Festo S. Antonii, quod in secundis Vesperis concurrat cum Cathedra S. Petri, & ob eandem rationem non sit etiam præferendum alteri secundæ Classis, v. g. non sit præferendum, ut diximus, Festum S. Annæ Festo S. Jacobi, ut sic Sollemnitati correspondeat Officium Festi, ob quod ea adhibetur, ut in divinis Officiis omnia ordinate fiant, ratio jam est à nobis assignata, nimirum quia Sollemnitatis illa, qua celebratur Festum S. Jacobi, omnibus Festis secundæ Classis convenit, nec solum illis, sed etiam aliis, quæ à Populo observantur; proinde illis omnibus tribuenda est, & non alia ipsis præferenda, sed potius illa ita moderanda, ut omnia honeste, & secundum ordinem fiant, ut monet Apostolus 1. ad Corin. b. 14. & maxime intenditur per Rubricas Breviarii ac dispositiones Cæremonialis. Inordinatum enim, & irregulare esset, quod majora Festa Ecclesie præscripta sollemniter celebrari negligantur, ut alia minora, quæ non ita præscribantur celebrari adeo sollemniter, & cum tali pompa celebrantur, ut ipsis etiam Festis majoribus præferantur. Etsi enim, ut supra diximus, Festa Sanctorum, qui consueverunt sollemniter celebrari, per hoc etiam ex dispositione Rubricarum, constituentur Duplicia, relinquuntur tamen intra limites Duplicium tertii ordinis, & merito, ne alioquin per particulares consuetudines Ordo Officii Romani nimirum turbetur, & quia decet majora Festa Ecclesie, cujusmodi sunt Festa primæ, & secundæ Classis, apud omnes eadem esse, & uniformiter celebrari: in minoribus autem admittitur varietas, quia etiam ea ad ornatum Ecclesie spectat.

Infertur quintò ex dictis, quòd si concurrant duo Festa tertii ordinis, quorum unum sit in Populo Celebre, & alterum tantum in Choro consuetum sollempniter celebrari absque celebratione Populi, prius posteriori sit præferendum, quia, ut diximus, in omnibus Festis, quæ à Populo observantur, Officium celebrandum erit in Choro sollempniter, & cum illud fiat pro omnibus, & nomine omnium, major habenda est ratio publicæ celebrationis Cleri, & Populi, quàm solius Cleri.

Denique ex hucusque dictis inferendum pariter est, quòd constituta jam quidditate & qualitate Officii singulorum Festorum, juxta præscriptiones Rubricarum generalium dicere oportet, quòd si plura Festa eodem die occurrant, vel unum in 2. Vesperis concurrat cum altero sequenti in primis Vesperis juxta eandem qualitatem, judicandum est de præferentia illorum, & de Commemorationibus faciendis ex Rubricis de Translatione Festorum, & de Concurrentia Officii, & de Commemorationibus, seu ex Tabulis Generalibus ex illis excerptis, & à nobis supra positis. Ex illa Occurrentia videre est, de quo duorum Festorum Occurrentium eo die faciendum sit Officium; & ex altera Concurrentia videre est, de quo in Concurrentia sint faciendæ Vesperæ, & de quo tantum Commemoratio. Sed animadvertendum ex dictis: illud, quòd dicitur in Regula Tabulæ Generalis pro concursu Festorum ejusdem ordinis, seu ad numerum 8. *Officium de digniori Translatione de minus digno accipiendum esse accommodatè ad Rubricam de Translatione Festorum sub num. 6. & ad supradicta à nobis, videlicet hoc modo: Officium faciendum de digniori, seu sollempniori, & quod minoris Sollemnitatis vel dignitatis, transferendum, & similiter, quòd dicitur in Regula Tabulæ de Concurrentia num. 6. nimirum: totum de digniori Commemoratio de minus digno ac-*

cipiendum est accommodatè ad Rubricam de Concurrentia Officii num. 2. & ad dicta à nobis supra, videlicet hoc modo: *totum Officium faciendum de digniori, vel sollempniori cum Commemoratione ejus, quòd est minus dignum, vel minus sollempne.* Et Duplex per annum majus sic extendendum, & accommodandum sit, ut sub eo comprehendatur tam majus dignitate, quàm majus sollempnitate, id est, tam dignius, quàm sollempnius, licet enim inter Festa ejusdem ordinis, seu generis, v. g. primæ Classis, vel secundæ Classis in Concurrentia, & Occurrentia dignius absolutè dicitur præferendum, quia scilicet ejusmodi per se sunt æqualis Sollemnitatis, ut indicatur in Rubrica de Concurrentia Officii num. 2. Ubi tamen ex consuetudine unum eorum sollempnius celebratur quàm alterum, ibi in Concurrentia, & Occurrentia potius habenda est ratio majoris Sollemnitatis, quàm majoris dignitatis, ut supra explicatum est. Sed advertendum, quòd sicut Duplex tertii ordinis nunquam ratione Sollemnitatis debet præferri Duplici secundæ Classis, seu secundi ordinis, ita Duplex secundæ Classis, seu secundi ordinis, nunquam ratione Sollemnitatis debet ita elevari, ut in concursu seu concursu præferri debeat Festis primæ Classis, & primi ordinis; sicut etenim inordinatum, & præposterum est, ut Festum tertii ordinis præferatur ratione Sollemnitatis Festo secundi ordinis, ita inordinatum esset, Festum secundi ordinis ita sollempniter celebrare, ut præferri deberet Festis primi Ordinis.

Multa ex his, quæ hoc loco adnotavimus, desumpta sunt ex allegato opusculo Johannis Jacobs. Omnia verò diligenter discussa, & approbata fuerunt à viris, in hac scientia Rubricarum peritissimis; unde crederem, posse ab omnibus ad praxim deduci; superest tantum, ut hoc loco mentionem faciamus Decreti emanati die 23. Junii 1736. in
Ein.

*Einſiden; & dati in noſtro Indice ſub num. 322. in quo hæc leguntur - - In Occur-
rentia Feſtorum ejuſdem Ritus, & aliàs quo-
modocunque parium, primum locum ha-
bebit Officium Eccleſiæ particularis, ſecun-
dum Ordinis, ſeu Religionis, tertium Dic-
ceſis, quartum Nationis, quintum Eccleſiæ
Univerſalis. Huic Decreto conſonant alia*

*data ſub num 174. 286. 287. 288. quæ
tamen Decreta intelligenda ſunt juxta ex-
ceptiones, & conſiderationes mox à nobis
factas de majori, vel minori Sollemnitate,
quo prædicta Feſta celebrari poſſunt, ut
melius intelligatur, quæ in aliquo caſu par-
ticulari cæteris paribus præferenda, vel poſt-
ponenda ſint.*

De Commemorationibus. XI.

RUBRICA.

- 1 **C**ommemorationes ſunt de Feſtis Simplicibus, quando in eorum diebus incidit Feſtum novem Lectionum etiam translatum, vel Octava, vel Sabbatum: & quando fieri debet de Feria, ut ponatur Officium alicujus Dominica, qua eo anno ſuperſit.
- 2 De Feriis Adventus, Quadrageſima, Quatuor Temporum, Vigiliarum, & ſecunda Rogationum ſit Commemoratio, quando Feſtum novem Lectionum in illis Feriis occurrit. Si Simplex Feſtum in eiſdem Feriis occurrat, Officium ſit de Feria, & Commemoratio de Feſto Simplici.
- 3 Præterea ſit Commemoratio de Dominicis à Pentecoſte uſque ad Adventum, & ab Epiphania uſque ad Septuageſimam, & à Dominica in Albiſ uſque ad Pentecoſten excluſivè, quando Feſto Duplici impediuntur. De aliis Dominicis nulla ſit Commemoratio occurrente Feſto Duplici, quia Feſtum in illis occurrens tranſfertur; niſi illud Feſtum fuerit principalis Patroni, vel Tituli, aut Dedicacionis ipſius Eccleſiæ, non autem alicujus Capellæ, vel Altaris ejuſdem Eccleſiæ: & tunc de huiusmodi principali Feſto ſit tantum in eo loco vel Eccleſia, cujus eſt Patronus vel Titulus, aut Dedicatio, cum Commemoratione Dominica: excepta Dominica I. Adventus, Dominica I. Quadrageſima, Dominica Paſſionis, Dominica Palmarum, Dominica Paſchæ, Dominica in Albiſ, ac Dominica Pentecoſtes, & Trinitatis: in quibus huiusmodi occurrens Feſtum, tranſfertur in ſequentem diem ſimiliter non impeditam: dummodo non fuerit infra majorem Hebdomadam, & per Octavam Paſchæ & Pentecoſtes; quibus diebus non ſit de aliquo Feſto Duplici occurrente.
- 4 De Octava etiam, quando Feſto novem Lectionum, vel Dominica impeditur, ſit Commemoratio, niſi illud Feſtum novem Lectionum fuerit ſollemne principale alicujus loci, ut ſuprà. Nam in primis Veſperis & Laudibus huiusmodi Feſti nulla ſit Commemoratio Feſti Simplicis occurrentis, nec alicujus Vigiliæ (excepta Vigilia Epiphaniæ,) nec alicujus diei infra Octavam, nec alicujus præcedentis Feſti novem Lectionum (niſi id Feſtum fuerit ex iis, quæ infra in hac eadem Rubrica enumerantur,) nec diei Octava, nec Dominica, ſi Feſtum illud ſollemne celebretur

- tur Feria secunda: exceptis Dominicis Adventus, & Dominicis à Septuagesima usque ad Octavam Pascha inclusivè; de quibus Dominicis, sicut etiam de Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, & secundæ Rogationum, semper fit Commemoratio, quocumque Festo adveniente. Quòd si hujusmodi Festum sollemne venerit in quacumque Dominica, fit Commemoratio de ea in utrisque Vesperis & Laudibus. Et similiter, si occurrat in die Octava alicujus Festi habentis Octavam, de ea fiet Commemoratio etiam in utrisque Vesperis & Laudibus. In secundis autem Vesperis Festi prædicti fit Commemoratio de Duplici, Semiduplici, & Dominica sequentibus, & non de aliis.
- 5 Idem servatur in quibusdam Festis majoribus per annum, scilicet in Nativitate Domini (in cujus Officio nulla fit Commemoratio de S. Anastasia, sed in secunda tantum Missa,) in Epiphania, in Pascha Resurrectionis cum tribus proximè antecedentibus & duobus sequentibus diebus, in Ascensione Domini, in Pentecoste cum duobus sequentibus diebus, in Festo Corporis Christi, & in Festis Nativitatis Sancti Johannis Baptista, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, & Assumptionis B. Maria, in Festo Omnium Sanctorum, & in Festo Dedicationis propriae Ecclesiae: in quibus Festis fiunt Commemorationes eo modo tantum, quo dictum est supra de Festo sollemni alicujus loci.
- 6 In Festis autem secundi ordinis, videlicet, Circumcisionis, Trinitatis, Purificationis, Annunciationis, & Nativitatis Beatae Mariae, in Natalitiis xij. Apostolorum, & Evangelistarum, in Festo Inventionis S. Crucis, & in Festo S. Laurentii, & Dedicationis S. Michaëlis Archangeli, in primis Vesperis fit Commemoratio Festi Duplicis eo die celebrati, nisi aliter in propriis locis notetur: de Dominica verò, de die infra Octavam, & de Festis Semiduplicibus non fit commemoratio, eo modo, quo nec in Festo sollemni alicujus loci, ut dictum est supra. De simplicibus, & Vigiliis in his Festis occurrentibus legitur nona Lectio, & fit Commemoratio in Laudibus tantum. In secundis autem Vesperis fit Commemoratio de quocumque sequenti Festo, etiam Simplici, & de die infra Octavam, si de ea fieri debeat Officium die sequenti. De Octavis Nativitatis Domini, Epiphaniae, & Corporis Christi semper fit Commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus, quandocumque contigerit, infra illas de aliquo alio Festo Officium celebrari, juxta Rubricam de Octavis num. 3.
- 7 De Dominicis & Feriis Adventus, & Quadragesimæ Commemoratio fit in utrisque Vesperis & Laudibus. De Feriis Quatuor Temporum, Vigiliarum, & secundæ Rogationum, quando de illis commemoratio fieri debet, fit in Laudibus tantum. De Festis autem Simplicibus (nisi in diebus supradictis occurrant) Commemoratio fit in primis Vesperis & Laudibus eo die, quo in Calendario assignantur. De aliis verò Dominicis per annum, & Octavis Commemoratio fit in utrisque Vesperis & Laudibus, nisi concurrant cum supra enumeratis Festis.

- 8 Commemorationes fiunt hoc modo. Post Orationem diei, in primis Vesperis dicitur Antiphona, quæ posita est ad Magnificat, & in Laudibus, quæ posita est ad Benedictus in Communi (si propriam non habuerit) conveniens ejus Officio, cujus fit Commemoratio. Post Antiphonam dicitur Versus, inde sumendus, unde sumpta est Antiphona, scilicet post Hymnum Vesperarum & Laudum: deinde dicitur Oratio. Si Antiphona & Versus Festi, de quo fit Commemoratio, sumenda essent ex eodem Communi, unde sumpta sunt in Officio diei, in Festo Commemorationes variantur; ita ut in Vesperis sumantur ex Laudibus, & in Laudibus ex primis Vesperis ejusdem Communis, nisi aliter signetur. Et similiter si in secundis Vesperis S. Agathe, aut alterius Sancta novem Lectionum fieri debeat Commemoratio B. Mariae pro ejus Officio in sequenti Sabbato celebrando, ne repetatur Versus Diffusa est gratia; dicatur Versus Benedicta tu; ex Laudibus. Si item occurrat, ut eadem sit Oratio Festi, de quo fit Officium, & ejus, de quo fit Commemoratio, mutetur Oratio pro Commemoratione in aliam de Communi. Si de Tempore fiat Commemoratio, de Dominica scilicet, vel Feria, Antiphona & Versus ante Orationem eodem modo sumantur ex proprio de Tempore, si habuerit proprium; alioquin de Psalterio: Oratio verò ex proprio de Tempore.
- 9 Quando fit Commemoratio de Dominica vel Feria, quæ habent propriam Homiliam, nona Lectio in Officio diei novem Lectionum legitur de Humilia Dominica vel Feria; quæ erit vel prima de Homilia, vel tres simul in una Lectione conjunctæ.
- 10 Si in die, in quo fit Officium novem Lectionum, fiat Commemoratio de Festo trium Lectionum, nona Lectio legitur de Festo trium Lectionum, si propriam habuerit: si duas, ex duabus fiat una Lectio, quæ sit nona in Officio novem Lectionum. Quæ Lectio de Sancto non legitur, quando de eo fit Commemoratio in Dominicis, quæ habent nonum Responsorium, nec quando nona Lectio legenda est de Homilia Dominica vel Ferie, ut supra; nec in Feriis, & aliis diebus, quando in Officio diei leguntur tantum tres Lectiones; nec etiam nona Lectio legitur de die infra Octavam, quando de ea fit Commemoratio in Dominica vel aliquo Festo, licet habeat Evangelium proprium, & Homiliam.
- 11 Quando contingit fieri plures Commemorationes, servetur hic Ordo. De Duplici fiat ante Dominicam, de Dominica ante Festum Semiduplex, de Semiduplici ante diem infra Octavam, de die infra Octavam ante Ferias Adventus, Quatuor Temporum, Vigiliarum & Rogationum, & de dictis Feriis ante Festum Simplex: De S. Maria (quando in secundis Vesperis Festi novem Lectionum, quod Feria vj. celebratum sit, de ea fieri debet Commemoratio pro Officio sequenti Sabbati) fiat ante Festum Simplex in Sabbato occurrens: De Festo Simplici fit Commemoratio ante Suffragia, seu communes Commemorationes.

nes de Cruce, S. Maria, Apostolis, & Pace, & ante Commemorationem eius. cumque Tituli vel Patroni Ecclesia, qua etiam pro sui dignitate aliis Suffragiis traditis praeponeatur. De quibus Suffragiis, quomodo & quando facienda sint, habetur inferius propria Rubrica.

Novæ Observationes, & Additiones ad Gavanti

Cap. XI. De Commemorationibus.

I. Gavant. pag. 30. col. 2. n. 1. -- De Commemorationibus.) Tractationem de Commemorationibus non servato Rubricarum ordine postponit Gavantus Tractationibus Concurrentiæ Officii, ac Occurrentiæ, seu Translationis Festorum, & nos hujus insignis Auctoris vestigiis semper inhærendo, in his Additionibus, & Observationibus nonnulla spectantia ad hanc materiam hic adnotabimus. Commemorationes igitur, quæ faciendæ sunt aliquando in Officio diei currentis ad utrasque, aut saltem alterutras Vesperas, necnon ad Laudes, & respectivè ad Missam post Orationem diei ex præscripto Rubricarum, sunt duplicis generis, nempe *Speciales*, & *Communes*. Speciales consistunt in his Antiphonis, Versibus, & Orationibus, quæ ratione alterius Festi, aut Officii occurrentis, vel concurrentis, Orationi Festi, aut diei currentis in hujus Officio prædicti loci sunt superaddendæ. Communes (quæ alio nomine Suffragia Sanctorum à majori illarum parte delumpta denominatione dicuntur) sunt illæ, quæ unâ cum suis Antiphonis, & Versibus sub titulo commemorationum communium, seu suffragiorum Sanctorum extant in Psalterio post Vesperas Sabbati immediatè ante Completorium, sicutque in fine Vesperarum, & Laudum post Orationem Officii currentis, & post antedictas commemorationes speciales, si quæ fieri debent ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam Passionis exclusivè, & ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusivè, diebus infra referendis. De hujusmodi Commemorationibus, & suffragiis Sanctorum

communibus agemus infra cum nostro Auctore *Sect. 5. cap. 8.* nunc enim sermonem contrahimus ad solas Commemorationes speciales, quæ, ut dixi, constant Antiphona, Versu, & Oratione. Antiphona in Vesperis ea sumitur, quæ est assignata pro Cantico *Magnificat* Officii illius, de quo fit commemoratio, in Laudibus verò, quæ pro *Benedictus*, cujus rei rationem assignat Gavantus *hoc cap. num. 31.* & Versus sunt, qui dicuntur post Hymnum respectivè ad Laudes, vel Vesperas, prout pariter notat Gavantus *ibid. n. 27. & 28.*

II. Gavant. pag. 30. col. 2. n. 3. -- De *Feria majori si commemoratio &c.*) De Feriis majoribus semper in Vesperis, & Laudibus, quando de dictis Feriis non potest fieri Officium propter impedimentum Festi duplicis, semiduplicis, vel Octavæ tempore respectivè permisso, debet fieri commemoratio. Adhuc etiam pro ultima Lectione Homilia earundem Feriarum majorum ad Matutinum; hujusmodi autem Feriæ sunt sequentes, nimirum Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, & Feria II, Rogationum: de his, inquam, Feriis semper fieri debet commemoratio, etiam occurrente Festo duplici primæ Classis, cum hac differentia, quod de Feriis Quatuor Temporum Septembris, & de Feria II, Rogationum fit commemoratio tantum in Laudibus, de aliis verò etiam ad Vesperas; ceterum de Feriis minoribus per Annum nulla unquam fit commemoratio, etiamsi de his non possit fieri Officium, excepta Feria VI. post Octavam Ascensionis, quæ habet Officium, sicut dies infra Octavam